

Bruksela, 16 czerwca 2025 r.
(OR. en)

10385/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0161 (NLE)

UD 136
MED 41

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 czerwca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 do tego układu, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument.

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.6.2025 r.
COM(2025) 307 final

2025/0161 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 do tego układu, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia układu eurośródziemnomorskiego między UE a Marokiem w związku z planowanym przyjęciem decyzji zmieniającej protokół 4 do tego układu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony

Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony¹, („układ”) ma na celu ustanowienie warunków stopniowej liberalizacji handlu towarami, usługami i obrotu kapitałem. Układ ten wszedł w życie w dniu 1 marca 2000 r.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ustanowiona zgodnie z postanowieniami art. 78 układu może podjąć decyzję o zmianie postanowień protokołu 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej (protokół 4 art. 39). Rada Stowarzyszenia podejmuje decyzje i formułuje zalecenia w drodze porozumienia między obiema stronami.

2.3. Planowany akt Rady Stowarzyszenia

Na swoim następnym posiedzeniu lub w drodze wymiany listów Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany postanowień protokołu 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej („planowany akt”).

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 80 akapit drugi układu.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Kontekst ogólny

W Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia („konwencja”)² zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami. UE i Maroko podpisały konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i w dniu 18 kwietnia 2012 r.

UE i Maroko złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio w dniu 26 marca 2012 r. i w dniu 6 maja 2019 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, konwencja weszła w życie w odniesieniu do UE i Maroka odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i w dniu 1 lipca 2019 r.

Art. 6 konwencji stanowi, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W tym celu Rada Stowarzyszenia ustanowiona na mocy układu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami

¹ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 1.

² Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 3

członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, powinna przyjąć decyzję wprowadzającą reguły konwencji do protokołu 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej. Odbywa się to poprzez wprowadzenie w zmienionym protokole odniesienia do konwencji, co sprawi, że będzie ona automatycznie stosowana w stosunkach dwustronnych obu stron.

Jednocześnie proces zmiany konwencji przyniósł nowy zestaw zmodernizowanych i bardziej elastycznych reguł pochodzenia. Konwencja została zmieniona decyzją nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r. oraz decyzjami nr 1/2024 i 2/2024 z dnia 12 grudnia 2024 r.

Unia i Królestwo Marokańskie uzgodniły stosowanie alternatywnego zestawu reguł pochodzenia opartego na regułach zmienionej konwencji³, które to reguły mogą być stosowane dwustronnie do dnia 31 grudnia 2027 r. jako reguły pochodzenia alternatywne wobec reguł określonych w konwencji.

Na wniosek Maroka dotyczący wywozu z Unii do Maroka UE wyraża zgodę, by ograniczone ilości olejów roślinnych i wyrobów tytoniowych mogły korzystać z preferencyjnego traktowania na warunkach szczególnych przez 5 lat od daty rozpoczęcia stosowania decyzji Rady Stowarzyszenia.

Ogólne stosowanie alternatywnych reguł pochodzenia

Alternatywne reguły pochodzenia, o których mowa, są przeznaczone do tymczasowego stosowania, na zasadzie fakultatywnej i dwustronnej, przez Unię i Maroko do dnia 31 grudnia 2027 r. Mają one być stosowane alternatywnie do reguł konwencji, ponieważ reguły konwencji ustanowiono bez uszczerbku dla zasad określonych w odpowiednich umowach i innych powiązanych umowach dwustronnych między umawiającymi się stronami. W związku z tym reguły alternatywne nie będą obowiązkowe, ale będą stosowane fakultatywnie przez podmioty gospodarcze, które wolą stosować te reguły, a nie reguły konwencji. Nie mają one na celu zmiany konwencji, która będzie nadal stosowana przez umawiające się strony, i nie zmieniają wynikających z konwencji praw i obowiązków umawiających się stron.

Rada powinna określić stanowisko, które UE ma zająć w ramach Rady Stowarzyszenia.

Proponowane zmiany, w zakresie, w jakim odnoszą się do obowiązującej konwencji, mają charakter techniczny i nie zmieniają skutków reguł pochodzenia zawartych w obecnie obowiązującym protokole. W związku z tym nie ma potrzeby przeprowadzenia nowej oceny skutków.

3.1. Szczegóły dotyczące alternatywnych reguł pochodzenia

Proponowane zmiany dotyczące wprowadzenia alternatywnego zestawu reguł pochodzenia zapewniają dodatkową elastyczność i elementy modernizacji, które zostały już uzgodnione przez Unię w innych umowach dwustronnych (kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa między UE a Kanadą, umowa o wolnym handlu między UE a Wietnamem, umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią, umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju) lub systemach preferencji (ogólny system preferencji taryfowych). Główne zmiany są następujące:

- a) Produkty całkowicie uzyskane – warunki dotyczące statków

³ Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia Dz.U. L, 2024/390, 19.2.2024.

Tak zwane warunki dotyczące statków zawarte w alternatywnym zestawie reguł są prostsze i zapewniają większą elastyczność. W porównaniu z obecnym brzmieniem (art. 5) usunięto niektóre warunki (np. szczególne wymogi dotyczące załogi); inne zmieniono, aby zapewnić większe złagodzenie (własność).

b) Wystarczająca obróbka lub przetworzenie – średnia jako podstawa

Proponowany alternatywny zestaw reguł (art. 4) oferuje eksporterowi swobodę w zwracaniu się do organów celnych o pozwolenie na obliczanie ceny ex-works i wartości materiałów niepochodzących na podstawie średniej w celu uwzględnienia wahań kosztów i kursów wymiany walut. Powinno to zapewnić eksporterom większą przewidywalność.

c) Tolerancja

Obecną tolerancję (art. 6) ustalono na poziomie 10 % wartości ceny ex-works produktu.

Proponowany tekst (art. 5) przewiduje w przypadku produktów rolnych tolerancję wynoszącą 15 % masy netto produktu, a w przypadku produktów przemysłowych tolerancję wynoszącą 15 % wartości ceny ex-works produktu.

Tolerancja wagowa wprowadza bardziej obiektywne kryterium, a próg 15 % powinien zapewnić wystarczający poziom elastyczności. Zapewnia również brak wpływu międzynarodowych wahań cen towarów na status pochodzenia produktów rolnych.

d) Kumulacja

Proponowany tekst (art. 7) utrzymuje diagonalną kumulację dla wszystkich produktów pod warunkiem zaakceptowania tego samego zestawu alternatywnych reguł pochodzenia przez partnerów uczestniczących w kumulacji. Ponadto przewiduje uogólnioną pełną kumulację dla wszystkich produktów z wyjątkiem wyrobów włókienniczych i odzieży objętych działami 50–63 systemu zharmonizowanego (HS).

Z kolei w przypadku produktów objętych działami 50–63 HS przewiduje pełną kumulację dwustronną. Unia i Maroko będą także mogły zgodzić się na rozszerzenie uogólnionej pełnej kumulacji również na produkty objęte działami 50–63 HS.

e) Rozróżnienie księgowe

Zgodnie z obowiązującymi regułami (art. 20 konwencji) organy celne mogą zezwolić na stosowanie rozróżnienia księgowego w przypadku „występowania znacznych kosztów lub poważnych trudności związanych z oddzielnym magazynowaniem”. Zmieniona reguła (art. 12) stanowi, że organy celne mogą zezwolić na stosowanie rozróżnienia księgowego, „jeżeli [...] stosuje się materiały zamienne pochodzące i niepochodzące”.

Eksporter nie będzie już musiał uzasadniać we wniosku o zezwolenie na stosowanie rozróżnienia księgowego, że oddzielne magazynowanie powoduje znaczne koszty lub stwarza poważne trudności; wystarczające będzie wskazanie, że stosowane są materiały zamienne.

W przypadku cukru, który jest materiałem lub produktem końcowym, zapasy pochodzące i niepochodzące nie będą już musiały być fizycznie oddzielone.

f) Zasada terytorialności

Obowiązujące reguły (art. 12) zezwalają pod określonymi warunkami na pewną obróbkę lub przetworzenie poza terytorium, z wyjątkiem produktów objętych działami 50–63 HS, takich jak wyroby włókiennicze. Proponowane reguły (art. 12) nie zawierają już wyłączenia dla wyrobów włókienniczych.

g) Zasada niemanipulacji

Proponowana zasada niemanipulacji (art. 14) przewiduje więcej elastyczności w zakresie przepływu produktów pochodzących między umawiającymi się stronami. Powinna ona zapobiec sytuacjom, w których produkty niebudzące wątpliwości co do ich statusu pochodzenia są wyłączone z korzystania z preferencyjnej stawki przy przywozie, ponieważ nie spełniono wymogów formalnych dotyczących bezpośredniego transportu.

h) Zakaz zwrotu ceł lub zwolnienia z ceł

Zgodnie z obowiązującymi regułami (art. 15) ogólna zasada zakazu zwrotu ma zastosowanie do materiałów stosowanych do wytworzenia każdego produktu. Zgodnie z proponowanymi regułami (art. 16) zakaz zostaje zniesiony w odniesieniu do wszystkich produktów z wyjątkiem materiałów stosowanych do wytworzenia produktów objętych zakresem działów 50–63 HS. Tekst przewiduje jednak również pewne wyjątki od zakazu zwrotu ceł na te produkty.

i) Dowód pochodzenia

Tekst wprowadza jeden rodzaj dowodu pochodzenia (świadcstwo EUR.1 lub deklaracja pochodzenia) zamiast stosowania dwóch rodzajów dowodów – świadectw EUR.1 i EUR.MED, co znacznie upraszcza system. Powinno to poprawić stopień przestrzegania przepisów przez podmioty gospodarcze dzięki unikaniu błędów wynikających ze złożonych reguł, a także ułatwić zarządzanie przez organy celne. Ponadto nie powinno to wpływać na zdolność weryfikacji dowodów pochodzenia, która pozostaje taka sama.

Zmienione reguły (art. 17) przewidują również możliwość wyrażenia zgody na stosowanie systemu zarejestrowanych eksporterów (REX). Eksporterzy ci, zarejestrowani we wspólnej bazie danych, będą odpowiedzialni za samodzielne sporządzanie oświadczeń o pochodzeniu bez przechodzenia przez procedurę upoważnionego eksportera. Oświadczenie o pochodzeniu będzie miało taką samą wartość prawną jak deklaracja pochodzenia lub świadectwo przewozowe EUR.1.

Ponadto zmienione reguły przewidują możliwość wyrażenia zgody na stosowanie dowodu pochodzenia, który został wydany lub przekazany drogą elektroniczną.

Aby umożliwić odróżnienie produktów pochodzących objętych alternatywnym zestawem reguł od produktów pochodzących objętych konwencją, świadectwa pochodzenia lub deklaracje pochodzenia opierające się na alternatywnym zestawie reguł będą musiały zawierać stwierdzenie wskazujące na zastosowane reguły.

j) Termin ważności dowodu pochodzenia

Proponuje się przedłużenie terminu ważności dowodu pochodzenia z 4 do 10 miesięcy. Również to powinno zapewnić więcej elastyczności w zakresie przepływu produktów pochodzących między stronami.

3.2. Wykaz reguł

3.2.1. Produkty rolne

a) Wartość i masa

Limit materiałów niepochodzących wyrażano tylko według wartości. Nowe progi wyrażone są wagowo, aby uniknąć wahań cen i kursów walut (np. działy ex 19, 20, 2105, 2106) wraz z usunięciem pewnego limitu w odniesieniu do cukru (np. dział 8 lub HS 2202).

W ramach alternatywnego zestawu reguł podwyższono próg wagowy (z 20 % do 40 %) i stworzono możliwość alternatywnego stosowania w niektórych pozycjach wartości lub masy. Zmiana dotyczy w szczególności następujących działów i pozycji HS: ex 1302, 1704

(alternatywne reguły – masa lub wartość), 18 (1806: alternatywne reguły – masa lub wartość), 1901.

b) Dostosowanie do wzorców zaopatrzenia

W przypadku innych produktów rolnych (tj. olejów roślinnych, orzechów i tytoniu) przewidziano bardziej elastyczne reguły dostosowane do rzeczywistości gospodarczej, w szczególności w przypadku działów 14, 15, 20 (w tym pozycja 2008), 23, 24 HS. Alternatywny zestaw reguł zapewnia równowagę między zaopatrzeniem regionalnym i globalnym, tak jak w przypadku działów 9 i 12. Uproszczono również reguły (ograniczenie wyjątków) w działach 4, 5, 6, 8, 11, ex-13.

3.2.2. *Produkty przemysłowe (z wyjątkiem wyrobów włókienniczych)*

Proponowany kompromis zawiera znaczne zmiany w porównaniu z obowiązującymi regułami:

- w odniesieniu do szeregu produktów obecna reguła działu zawiera podwójny warunek kumulacyjny. Ograniczono ją do jednego warunku (działy 74, 75, 76, 78 i 79 HS);
- usunięto wiele szczegółowych reguł stanowiących odstępstwo od reguły działu (działy 28, 35, 37, 38 i 83 HS). To bardziej horyzontalne podejście oznacza ułatwienie sytuacji dla podmiotów gospodarczych i organów celnych;
- uwzględnienie reguły alternatywnej w regule obecnie obowiązującej w odniesieniu do działu, przez co eksporterowi zapewnia się większy wybór w zakresie spełnienia kryterium pochodzenia (działy 27, 40, 42, 44, 70 i 83, 84 i 85).

Wszystkie te zmiany skutkują zaktualizowanym i zmodernizowanym wykazem reguł, które zasadniczo ułatwiają spełnienie kryterium uzyskania statusu pochodzenia produktu. Ponadto wspomniana wyżej możliwość stosowania w konkretnym okresie średniej jako podstawy do obliczania ceny ex-works i wartości produktów niepochodzących zapewni dalsze uproszczenie dla eksporterów.

3.2.3. *Wyroby włókiennicze*

W odniesieniu do wyrobów włókienniczych i odzieży wprowadzono nowe możliwości dotyczące uszlachetniania biernego i tolerancji. Wprowadzono również nowe procesy nadawania pochodzenia tym produktom, zwłaszcza tkaninom, które stałyby się łatwiej dostępne. Ponadto do tych produktów będzie miała zastosowanie również pełna kumulacja dwustronna. Taka kumulacja pozwoli na uwzględnienie w procesie produkcji w strefie kumulacji przetwarzania materiałów włókienniczych (tj. tkania, przędzenia itp.).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. *Zasady*

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony.

Akt, który Rada Stowarzyszenia ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 80 akapit drugi układu.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych układu.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Rady Stowarzyszenia zmienia układ, po przyjęciu aktu należy opublikować go w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie (OIV), ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 do tego układu, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, (zwany dalej „układem”) został zawarty przez Unię na mocy decyzji Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS¹. Protokół 4 dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej.
- (2) Zgodnie z art. 39 protokołu 4 do układu Rada Stowarzyszenia ustanowiona na mocy art. 78 układu (zwana dalej „Radą Stowarzyszenia”) może podjąć decyzję o zmianie postanowień protokołu. Zgodnie z art. 80 ust. 2 układu decyzje podjęte przez Radę Stowarzyszenia są wiążące dla stron, które są zobowiązane do podjęcia środków niezbędnych do wykonania takich decyzji.
- (3) Na swoim następnym posiedzeniu lub w drodze wymiany listów Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję dotyczącą proponowanej zmiany protokołu 4 do układu.
- (4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, gdyż jej decyzja będzie dla Unii wiążąca.
- (5) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (zwana dalej „konwencją”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/93/UE² i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r. W konwencji zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między

¹ Decyzja Rady z dnia 28 lutego 2000 r. dotycząca zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka dotyczącego niektórych zmian w załącznikach 2, 3, 4 i 6 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony (Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 1).

² Decyzja Rady 2013/93/UE z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4).

umawiającymi się stronami, które to postanowienia mają zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych umowach.

- (6) Konwencja została zmieniona decyzją nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r.³ oraz decyzjami nr 1/2024⁴ i 2/2024⁵ z dnia 12 grudnia 2024 r. Art. 6 konwencji stanowi, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji.
- (7) Unia i Królestwo Marokańskie uzgodniły stosowanie alternatywnego zestawu reguł pochodzenia opartego na regułach zmienionej konwencji, które to reguły mogą być stosowane dwustronnie jako reguły pochodzenia alternatywne wobec reguł określonych w konwencji do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (8) Na wniosek Maroka dotyczący wywozu z Unii do Maroka ograniczone ilości olejów roślinnych i wyrobów tytoniowych mogą korzystać z preferencyjnego traktowania na warunkach szczególnych przez 5 lat od daty rozpoczęcia stosowania decyzji Rady Stowarzyszenia.
- (9) Należy zatem zmienić protokół 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, aby wprowadzić odesłanie dynamiczne do konwencji zapewniające systematyczne stosowanie najnowszej obowiązującej wersji konwencji oraz zawrzeć alternatywny zestaw reguł pochodzenia oraz system kontyngentów na niektóre oleje roślinne i wyroby tytoniowe.
- (10) Stanowisko Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia powinno zatem opierać się na projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia załączonym do niniejszej decyzji.

³ Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L, 2024/390, 19.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/390/oj>).

⁴ Decyzja nr 1/2024 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 12 grudnia 2024 r. (Dz.U. L, 2025/16, 9.1.2025).

⁵ Decyzja nr 2/2024 Wspólnego Komitetu Regionalnej Konwencji w sprawie Paneurośródziemnomorskich Preferencyjnych Reguł Pochodzenia z dnia 12 grudnia 2024 r. (Dz.U. L, 2025/17, 9.1.2025).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*